

«24 aprel» uydurması

Daşnaklar dünya xalqlarını aldatmaq üçün hər cür yaramazlıqlar edirlər

Tarixən özlərini məzlum xalq adlandıran ermənilərin “soyqırımı” iddiası, “Böyük Hayastan” sərəməlmələri hesablanmış köhnə avazdır və eybəcər formada təbliğ olunur. Əslində, nə xalq, nə də millət olmayan hayların haradan-haraya zaman-zaman “köç etməsi”, yəni qovulmaları faktları kifayət qədərdir.

Birinci Dünya müharibəsi ərəfəsində Türkiyənin Anadolu mahalında yaşayan ermənilərin sistemli şəkildə, guya, məhv edildiyi iddiasının da heç bir əsası yoxdur. Təəssüf ki, bu gün də dünyanın Fransa kimi bəzi ermənipərəst dövlətləri həmin yalanlara əsaslanaraq “soyqırımı”nın törədildiyini qəbul edirlər. Əlbəttə, onu da nəzərə almaq lazımdır ki, qərarlar, sadəcə, tarixə əsaslanmadan, bəzi siyasi faktorların qərəzli təsiri ilə qəbul edilib.

Tarixin həmin qaranlıq, boz-bulanıq, saxtalaşdırılmış səhifələrinə bir daha qısa da olsa nəzər salaq. Ermənilərin 1890-cı ildən etibarən başlayan üsyanları 1915-ci il Osmanlı hakimiyyətinin ciddi qərarlar qəbul etməsinə səbəb olub. Elə saxta soyqırımı iddiaları da həmin dövrdən ortaya atılıb. Məqsəd Türkiyədən torpaq qopartmaq və dənizdən-dənizə “Böyük Hayastan”ın bir hissəsini qurmaq idi. Anadolunun şərqində və Kilikiya adlanan cənub bölgələrində kütləvi şəkildə yaşayan haylarda separatçı meyil güclənib və üsyanlar başlayıb. İlk üsyan 1890-cı ildə Ərzurumda olub, sonra Van, Sason, Adanaya keçib. 1905-ci ildə ermənilər (əslində, haylar) Sultana sui-qəsd cəhdində olsalar da, uğursuzluqla nəticələnib. Bölgədə təşkilatlanan erməni komitələri mülkü əhaliyə qarşı da xüsusi amansızlıq nümayiş etdiriblər.

“Köçürülmə”yə səbəb

Budur gerçəkliyin sərt və acı üzü: erməni üsyanları və Birinci Dünya müharibəsi ərəfəsində onların türklərə qarşı savaşı nəticəsində Osmanlı dövləti 28 may 1915-ci ildə “Köç qərarı” çıxarıb. Sonralar “soyqırımı günü” kimi qəbul etdikləri 24 apreldə isə 2345 erməni həbs edilib. Həbs olunanların əksəriyyəti kəndlərə hücum edərək silahsız türkləri qıran cinayətkarlar idi.

“Köçürülmə” qərarı Anadolu da yaşayan ermənilərin Osmanlının digər bölgələrinə göndərilməsini nəzərdə tutsa da, hər şey fərqli cərəyan edib, ermənilərin bəziləri yollarda aclıqdan və xəstəlikdən ölüb.

Qondarma soyqırımı ideyasının tanınması kimlərə sərf edirdi? Bu da maraqlı suallardan biridir. Həm də erməni faşizminin iç üzünün açılmasında əsas faktorlara aydınlıq gətirə bilir. Belə ki, kilsənin irəli sürdüyü “erməni soyqırımı” ideyası Amerika və Avropada erməni lobbisinin dəstəyi ilə böyük bir kampaniyaya çevrilib.

Ermənilər havadarlarının dəstəyi sayəsində 1945-ci il aprelin 20-də ilk soyqırımı qərarının qəbuluna nail olublar. Uruqvay parlamenti 24 aprel tarixini “erməni soyqırımı”nı anma günü kimi tanıyıb. Həmin parlament 2004-2005-ci illərdə daha iki bəyanatla qərarı yeniləyib. 1982-ci il aprelin 29-da Yunanıstan da oxşar qərar qəbul edib. “Erməni soyqırımı”nı tanımış ölkələrin siyahısına baxarkən, sadəcə, təəssüflənirsən ki, daşnaklar dünyanı “göz yaşları içində gülüş”lə aldadı bilirlər: Uruqvay, Cənubi Kipr, Yunanıstan, Kanada, Livan, Niderland, Vatikan, İtaliya, Fransa, Slovakiya, Polşa, Almaniya, Venesuela, Litva, Çili, Boliviya, Braziliya, Lüksemburq və sairə.

Beləliklə, 1945-ci ildə ilk rəsmi qərarın qəbuluna nail olan ermənilər 45 il ərzində əsassız ideyalarını 19 ölkəyə sırımağı bacarıblar. Bunlar azmış kimi, üstəlik, daha 2 dövlətin xarici əlaqələr komitəsi müvafiq qətnamə layihəsini təsdiqləyib.

Avropa Birliyinin “əl-Xəlq”i və erməni lobbisi

Acınacaqlısı budur ki, qondarma soyqırımı tanıyan yeganə müsəlman ölkəsi Livandır. Onu da qeyd edək ki, Avropa Birliyi Parlamentinin “erməni soyqırımı”nı tanıyan “Bin-Əlxəlq” adlı bir təşkilatı da var. Bu qurum “erməni soyqırımı”nı hələ 1987-ci ildə tanıyıb, həm də Fransanın dəstəyi ilə. 1981-ci ildə fransalı parlamentar Jagey “Erməni xalqının durumu” adlı layihə hazırlayaraq Avropa Parlamentinə təqdim edib. Sonra bu parlamentdəki sosialistlər qrupu adından fransalı parlamentar Duport və belçikalı deputat Qlinin qərar layihəsini hazırlayıblar. Bu layihə ilə ilk dəfə “erməni soyqırımı” ideyaları Avropa Parlamentinin gündəliyinə çıxarılıb. 1984-cü il seçkilərindən sonra Avropa Parlamentində sosialist qrupunu təmsil edən fransalı deputatlar həmin layihəni yeniləyib. Həmin il başqa bir fransalı parlamentar isə yəhudi lobbisinin təsiri ilə “erməni soyqırımı” ilə bağlı məruzəçi olmaqdan imtina edib.

Yeri gəlmişkən, Fransanın saxta “erməni soyqırımı”nın daha geniş coğrafiyada tanınmasında maraqlı olması

təsadüfi deyil. Özünü inkişaf etmiş Avropanın aparıcı dövlətlərindən biri hesab edən, əslində isə, dünya erməni lobbisinin təsirindən qurtarmağı bacarmayan Fransanın ötən ilki canfəşanlıqını yaddan çıxarmaq mümkündürmü? Ermənistanın təcavüzkarlıq və işğalçılıq siyasətinə son qoyan 44 günlük Vətən müharibəsində Azərbaycanın şanlı qələbəsini həzm edə bilməyən Fransa hətta prezidenti səviyyəsində Ermənistanı havadarlığını açıq-aşkar nümayiş etdirdi.

Ümumiyyətlə, ermənilər və erməni lobbisinin hədəfi “4T” adlanan tələblərinin yerinə yetirilməsidir. Onlar aşağıdakılardır: soyqırımının dünyada tanınması, Türkiyənin soyqırımı tanıması, Türkiyənin soyqırımına uğramış adamların varislərinə təminat ödəməsi və Türkiyənin şərqində ermənilərə torpaq verilməsi.

Ermənilər, sadəcə, tanınma ilə kifayətlənmirlər: adiçəkilen ölkələrin əksəriyyətində “soyqırımı” abidələrinin qoyulmasına nail olurlar. Bədnam ideyalarını təbliğ edən 45000 sayt yaradıb, uydurma hadisələrdən ibarət filmlər çəkdirirlər. Bəzi ölkələrdə, məsələn, Almaniyada bu mövzunu dərsləklərə saldırb, kitablar yazdırırlar. Hətta demokratik Avropa dövlətlərində “soyqırımı yoxdur deyənin cəzalandırılması”nı qanunlaşdırırlar.

Erməni oyunbazlığı

Ermənilərin saxta soyqırımının təbliği xarici ədəbiyyatın az qala gündəmini işğal edib. Onların hətta öz çirkin məqsədləri üçün bu yoldan necə istifadə etdikləri də yaxşı məlumdur. Erməni-amerikan ədəbiyyatının bütün yazarları erməni mənşəli Amerika yazıçılarıdır.

Erməni-amerikan ədəbiyyatının ən məşhur nümayəndəsi Vilyam Saroyandır. Amerikada Estenford Universiteti hər il gənc yazıçılar üçün Vilyam Saroyanın “əl-Xəlq” mükafatını təqdim edir. Mükafatın təltifini maddi tərəfdən dəstəkləyən əsas yazıçının özü tərəfindən 1966-cı ildə Amerikada qoyulmuş “Vilyam Saroyan fondu”dur.

Nəhayət, ermənilərin iç üzü açıldıqca onların saxta “göz yaşları”na inanmayanların sayı da artmaqdadır. Ona görə də “soyqırımı”nın tanınması ilə bağlı qərarların ləğvinə başlanılıb. Ukraynanın Xarkov vilayətinin İzyum Şəhər Şurası 2010-cu ildə qondarma erməni soyqırımının tanınması haqqında qəbul etdiyi 2009-cu il tarixli qərarı ləğv edib.

Məhəmməd NƏRİMANOĞLU,
“Azərbaycan”